

Dem'leyin

– DENG-İ NAZ · 07 Şubat 2025

Demleyin ruhumu, can ateşinde;
Ki, süzölsün tenimden yakıcı cürmüm.
Başı kınalanmış kurbanlar gibi,
Bir hayra sayılsın sanki ölümüm...

*

Yıkıldı birer birer koca tuğlalar,
Altından sıyrıldım tonluk duvarın,
Akıl kıvrımlarıma lavdan damlalar;
Düştükçe - eridim avcunda ân'ın-.

*

Bir urgan ki, kalın ve nurdan;
Sarkmış tepemden uzanamadım.
Ben ki, rüyalarımda yandığım hârdan,
Uyanıp aydıkça kurtulamadım...

*

- Delilik sandığın akla sığınak-

Sessizlikler sonsuz haykırış.
Haykırdım gece, sessiz ve ağlak;
Gözümde bahar, ruhum kara kış...

Dengi Naz

istanbul: 25.9.2012 12:35:00

DED-2020/139.sayısı